

Lep pozdrav vsem bodočim in bivšim Erasmus študentom in pa vsem drugim, ki boste prebirali moje vrstice vtisov z izmenjave!

Sem Janja, bivša študentka in tudi (da se malo pohvalim) prva Erasmus študentka z VPŠ-ja.

7. oktober 2008. Dan, ko se je začela moja nova mednarodna izkušnja. Že navsezgodaj sem bila na dunajskem letališču, kjer sem čakala na let za Vilno. Nekaj pred 8. uro sem dobila sms od litovskega študentskega mentorja, če prihajam ali sem si premislila. Seveda si nisem!

Donatas (litovski študentski mentor) me je pričakal na letališču, ki je po velikosti nekaj takšnega kot naš Brnik, mogoče celo malo manjši. Na hitro sva se predstavila in v naslednjem koraku že lovila zadnji nedeljski avtobus za center. Seveda sva več spregovorila potem na avtobusu. Pospremil me je še do študentskega doma in pomagal pri prevajanju (vodja doma ni bila 'kos' angleškemu jeziku). K sreči je slovenščina malo podobna ruščini in kasneje nisem imela problemov ☺. Tisto prvo noč nisem spala! Verjetno sem bila malo živčna zaradi dogajanja okoli mene, a tega še danes ne priznam! Premlevanje v glavi, ali bom ujela pravi avtobus, kako bo prvi dan na fakulteti, kakšni učitelji me čakajo, v kakšnem razredu bom, ... a kasneje sem videla, da so bila vsa ta vprašanja čisto odveč.

Za cimra sem imela Bolgarko in Turka, torej skupaj 3 povsem različne narodnosti. Bolgarka je bila malo zadržana glede druženja, sem pa veliko prostega časa preživela s Turkom in z ostalimi študenti. Čisto po naključju sem v centru, na drugi strani ceste, srečala sošolca iz srednje šole, ki pa je tudi bil na Erasmus izmenjavi na sosednji fakulteti. Ko sva se zagledala, sva se prvih 10 min samo smejala. Kasneje sva srečala še kup slovenskih študentov, ki so bili tam prav tako na Erasmus izmenjavi. Nekdo nekoga pozna in ta nekdo pozna nekoga drugega in s tem se je krog novih prijateljev večal in večal in vsako leto gremo en k drugemu na obisk/dopust in obratno! ☺

Predavanja sem imela 3 x tedensko, večinoma zjutraj! Simona in Kristina sta hoteli imeti z mano kar individualne ure, a sem sama izrazila željo, da bi rajši imela ure skupaj z njihovimi študenti, saj bi rada videla, kako pri njih potekajo predavanja. Litvanci sicer ne blestijo ravno v znanju angleškega jezika, a za mene so potrpeli in so tiste 3 mesece preživeli predavanja v angleškem jeziku. Na koncu so se mi celo zahvalili, da so lahko doživeli predavanja v angleščini, saj so s tem vadili angleščino. Večina jih ima želijo iti na tuje. Profesorji so bili zelo prijazni, zelo ustrezljivi, trudili so se na vse moči, da bi mi čim bolj pomagali v novem okolju.

Imeli smo tudi kar nekaj izletov ali s sošolci ali z vsemi Erasmus študenti, ki so bili v Vilni (od strokovnih, turističnih pa do izletov v neznanu). 2 šolski uri sem celo preživela v avtomehanični delavnici, kjer so mi sošolci, kot del študentske prakse, pokazali, kako popravljajo lokomotivo. En dan sem tudi preživela na strojno-tehnični univerzi, kjer uči Kristina. Na tej univerzi sem tudi sama imela priložnost ostalim študentom malo povedati o Sloveniji, naši šoli in o prometnih sistemih v Sloveniji. Planirana 1 šolska ura se je končala s 3 šolskimi urami. Vprašanjem in debatam kar ni bilo videti konca. Še ena izkušnja več.

2x na teden sem bila tudi popoldne na fakulteti, ampak samo zato, ker sem si želela na tečaj litovskega jezika. Erasmus koordinatorica Simona mi je našla odlično profesorico (Gabriele), ki je po vrh vsega bila še glasbenica in velika popotnica – kot nalašč za mene! Sicer ti popoldnevi niso bili ravno na fakulteti,

ampak bolj po centru mesta, kjer sem skozi prakso spoznavala litvanski jezik. Mogoče imam 4 popisane strani litvanske slovnice. ☺ Gabriele sem pomagala tudi pri različnih mednarodnih dogodkih, saj sem ji bila v veliko pomoč zaradi komunikacije v angleščini. 2 večera sem bila celo varuška 4-letni nemško-finski punčki Lumi, ki pa se zadnji dan kar ni hotela ločiti od mene.

Konec novembra sem za 5dni 'skočila' tudi do Helsinkov, pozdravit kolega, ki je bil tam na Erasmus izmenjavi. Ko sva oba v Sloveniji, on v Ljubljani – jaz v Mozirju, se nič ne vidiva. Zato sva se dogovorila za kavo v Helsinkih☺, ki pa je na koncu trajala kar 5dni. Iz Vilne do Tallinna sem šla z avtobusom, potem dalje pa s trajektom do Helsinkov. Tam pa me je čakala prava Sibirija. Vseh 5 dni je tako naletaval sneg in pihal močan veter in temperature so bile tudi do –26 stopinj! Sem pa tam doživela še eno presenečenje. Na obisku pri tem kolegu je bila tudi kolegica, ki sem jo nazadnje videla leta 2006, ko sva skupaj delali na hrvaški obali. Še danes sumim, da je kolega vse to skrbno planiral.

Božično-novoletne praznike sem preživela pri prijateljih v sosednji Latviji, saj sem ostala skoraj edina Erasmus študentka v Litvi. Za praznike nisem hotela ostati sama.

3 meseci v Vilni so minili, kot bi pihnil. Ful prehitr! Če bi lahko, bi še kar podaljšala. ☺ Nova izkušnja je bila pred mano in kar naenkrat za mano! Ni mi žal, da sem preizkusila to. Toliko novih dogodivščin, spominov, prijateljev. Zadnji dan predavanj smo vsi v razredu jokali, ko sem se poslovila od sošolcev in predavateljev.

Velika zaHVALA za ta moj Erasmus projekt gre Živi Trstenjak, prof., in Višji prometni šoli Maribor. Brez njih tega danes, za mano, ne bi bilo.

Si bom kar sposodila besede od kolegice Tamare, ki je v svojem prispevku napisala sledeče – Erasmus ni samo šolanje v tujini, ampak je sklepanje novih poznanstev, odkrivanje novih kultur in širjenje obzorij. S tem namenom je bil program tudi ustvarjen, zato zgrabi priložnost in postani Erasmus študent.